

WORDT VERVOLGD

maandblad van Amnesty International / Jaargang 33 / juli-augustus 2000 / losse nummers / 4,95

7
8

**De Nieuwe Omroep:
EO van het goede doel**

Arnon Grunbergs motivatie

Miss Universe over aids

Sweet Dreams

CANNES

Dave Stewart over zichzelf, zijn dromen en de wereldtournee van Eurythmics in samenwerking met Amnesty International en Greenpeace.

Een schreeuwende menigte verdringt zich achter hekken voor de ingang van het Martinez hotel aan de boulevard van Cannes en juicht bij ieder feestelijk uitgedost persoon die langs komt. Bekend of onbekend. Dat maakt kennelijk niet uit. De menigte wordt bijkans hysterisch als All Saints uitstappen en de hotellobby betreden. Drie van de vier dames uit deze meidengroep (voor de niet-kenners: een muziekgroep à la de Spice Girls) spelen een hoofdrol in Dave Stewarts eerste bioscoopfilm. Het is mei 2000 en het Filmfestival in Cannes is in volle gang. Met vijf journalisten zitten we in een hotelkamer waar de meiden van All Saints even later op de bank ploffen. Een hoop gegiechel en een half uur later worden ze eindelijk afgewisseld door Dave Stewart (47), die samen met Annie Lennox wereldfaam verwierf als mannelijke helft van het muzikale duo Eurythmics. Naast zijn werk als zanger, gitarist en componist van de Eurythmics produceerde Stewart muziek voor Mick Jagger en Bob Dylan. Hij fotografeert en schreef en regisseerde diverse videoclipps en korte films. Stewart komt binnen op blote voeten, gehuld in een t-shirt en een levensgrote broek met camouflageprints, waardoor hij nog kleiner lijkt dan hij al is, stelt zich voor en gaat zitten. Op de boulevard begint een rockband te spelen. Door de drums en de jankende gitaren kunnen we elkaar haast niet meer verstaan. 'Do you mind if I play my ghettoblaster in the background?' vraagt Stewart met een grijns.

Twee Franse radiojournalisten kunnen de droge Engelse humor niet waarderen. Ze kijken argwanend als de Brit voorstelt om het interview in de badkamer te houden. Weer een grap zeker? Maar nee. We verhuizen met de microfoons, stoelen en taperecorders naar de badkamer. Stewart gaat op de rand van het bad zitten. We trekken de deur dicht en sluiten de chaos van Cannes even buiten.

In de galmende badkamer blijkt al snel dat de kleine man met zijn wilde bos haar, tatoeages en jongensachtige uitstraling een uiterst serieuze kant heeft die zijn karakter domineert. Stewart vertelt dat hij depressief en ongelukkig werd van de leegte van het succes van de Eurythmics. 'Alles hebben wat je hart begeert maakte mijn leven niet compleet.' Hij noemt het zelf het paradijs-syndroom. Om niet ten onder te gaan in de zeepebel van succes trok hij zich terug, stichtte een gezin en bedacht dat hij wellicht een gelukkiger mens zou worden als hij meer diepgang zou vinden. Meer zin zou geven aan het leven. Het feit dat de Eurythmics na een jarenlange onderbreking weer bij elkaar zijn is groter nieuws dan de première van zijn eerste bioscoopfilm.

Stewart: 'Annie en ik besloten de Peacetour op te dragen aan Amnesty International en Greenpeace. We wilden aan het begin van het nieuwe millennium iets doen voor de mensenrechten en het milieu en hebben het idee om samen te werken met Amnesty en Greenpeace dan ook zelf aan-

geslingerd.' Beide organisaties waren blij met het initiatief van het geëngageerde duo en reageerden positief. 'De winst van de tournee gaat naar deze twee organisaties. Op de internetsite van Greenpeace en Amnesty stonden links naar onze www.peacetour.net site waar wij op onze beurt mensen proberen over te halen om lid te worden van één van de organisaties. De Peacetour genereert nu al veel publiciteit voor onze nieuwe cd', zegt Stewart. 'De opzet blijkt een uitstekende manier te zijn om de Eurythmics weer internationaal op de kaart te zetten. Het was niet ons doel om onszelf te promoten maar het is natuurlijk wel prettig om te merken dat de samenwerking twee kanten op werkt.'

Zoals bij wel meer artiesten slaat de zoektocht naar zingeving een beetje door. Zo heeft Stewart met nog een aantal andere figuren een spirituele televisiezender bedacht die inmiddels via de satelliet wordt doorgegeven en met een schotel in heel Europa te ontvangen is. Vanaf dit najaar zal UPC de zender in Nederland doorgeven via de kabel en dan alleen aan die abonnees die voor het kanaal willen betalen. Net als TMF (muziek), NGC (natuur) en Extreme Sports is 'Innergy' een thema-kanaal. Een spirituele zender die zich het best laat vertalen als een soort Oinino op televisie. Het biedt informatie over de innerlijke rust en het welzijn van de mens. De populaire goeroe Deepak Chopra heeft de grove lijnen die Stewart en consorten heb-

ben bedacht bijgeschaafd om er een spiritueel verantwoord geheel van te maken. Stewart zelf werkt overigens alleen achter de schermen aan de tv-zender. In het verlengde van 'de verdieping' heeft Stewart een creatief ontspanningscentrum bedacht in Covent Garden (Londen). Je kunt er binnenkort relaxen, muziek luisteren, lezen en tv en films kijken.

Stewarts eerste bioscoopfilm 'Honest' gaat over seks, drugs en rock 'n roll. De volgende film staat al op stapel. 'Ik hoop Nicholas Cage voor de hoofdrol te strikken', loopt Stewart op de zaken vooruit. Het verhaal speelt zich af in India waar een journalist een gifschandaal ontdekt. Koren op de molen van Greenpeace. 'Omdat het uiteindelijk aankomt op het innerlijke karma van de journalist heb ik Deepak Chopra (wederom) gestrikt om de laatste verbeteringen in het script aan te brengen', aldus Stewart. Mocht Stewarts betrokkenheid bij muziek, film, psychisch welzijn, milieu en mensenrechten zich doorontwikkelen dan kan zijn derde bioscoopfilm weleens een prachtige film over mensenrechten opleveren. Voorlopig zijn dat slechts 'sweet dreams':

*Sweet dreams are made of these
Who am I to disagree
I've travelled the world and the
seven seas
Everybody is looking for
something...*

LINDA VAN WIJK
Freelance journalist

'Alles hebben wat je hart begeert maakte mijn leven niet compleet'

Dave Stewart
met
Annie Lennox

